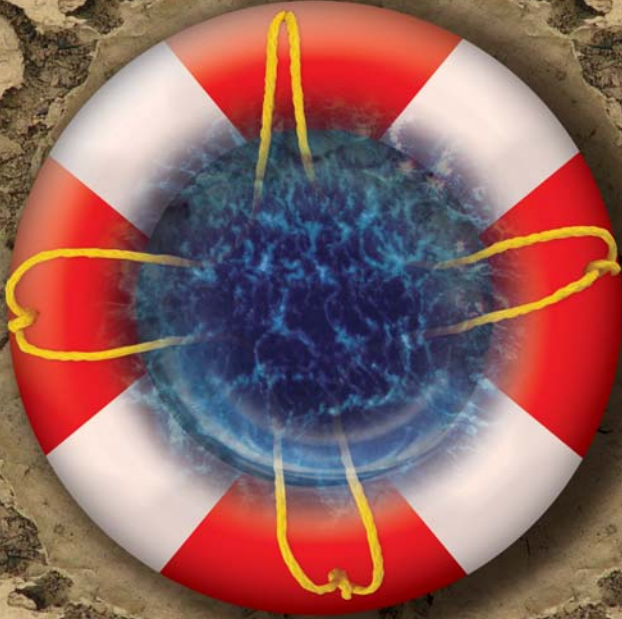

uluslararası

Su hakkı Sempozyumu

Diyarbakır/ SÜMER PARK

5-6 Kasım 2010

PROGRAM

09.30 – Açılış Konuşması

Osman Baydemir

(Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı)

Oscar Olivera

(Bolivya/ RED-VIDA)

10.00-12.00

1. Oturum: Dünyada ve Türkiye’de su kaynakları ve iklim değişikliğinin su kaynakları üzerindeki beklenen etkileri:

Üçte ikisinden fazlası suyla kaplı gezegenimizde, birçok iklimsel ve coğrafi faktör nedeniyle eşit dağılım göstermeyen tatlı suyun sadece % 0,3’ü insanların doğrudan kullanımına açıktır. BM raporlarına göre dünya çapında 1,1 milyardan fazla insan temiz içme suyuna erişememekte ve 2,6 milyar insan su yetersizliğinin neden olduğu kirlilik nedeniyle mağdur olmaktadır. Dünyadaki suya erişim sorunu nedeniyle, her 10 saniyede bir çocuk ölmektedir. Öte yandan su kaynaklarının kullanım ve yönetim biçimlerinden kaynaklanan sorunlara ek olarak iklim değişikliğinin yarattığı sonuçlar su krizini şiddetlendirmektedir.

Konuşmacılar:

Güven Eken

(Doğader Başkanı)

Gökşen Şahin

(Küresel Eylem Grubu)

Serdar Karataş

(DİSKİ, Su Sağlığı Müdürlüğü)

Moderatör: Nuran Yüce

(Su Hakkı Kampanyası)

12.00 – 13.30 öğle arası

13.30 – 15.30

2. Oturum: Ulusal ve uluslar arası yasa, sözleşme ve metinlerde “su hakkı”

Dünya Su Konseyi’nin 1992 yılında suyu “ihtiyaç maddesi” olarak tanımlaması ve su kaynaklarına yönelik yeni liberal politikaların uygulanmasına karşı dünyanın her tarafında su hakkı mücadeleleri yaygınlaştı. Bu mücadeleler sonucunda, 2010 yılının Temmuz ayında “Tüm insan haklarının gerçekleştirilmesinin ayrılmaz bir parçası olarak, adil, güvenli ve temiz içme suyu ve suya dayalı sağlık hakkını kabul eder” maddesi Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nda 122 ülkenin evet, 41 ülkenin çekimser oyu ile kabul edildi.

BM’de tanınan “su hakkı”nın ulusal ve yasal düzenlemelere, sözleşmelere etkisi ne olacaktır? BM’de çekimser oy kullanan Türkiye’nin uluslararası pozisyonu nedir, neden çekimser oy kullandı? Bunun hidro-enerji politikaları ile bağlantısı nedir? “Su hakkı” için süren ulusal ve uluslararası hukuki mücadeleler hangi aşamada ve bu süreçte ne tür deneyimler yaşadılar?

Konuşmacılar:

Ar. Gör. **Tolga Şirin**

(MÜ Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı)

Av. **Arif Ali Cangı**

Tomasso Fattori

(İtalya/ Italian Water Movements)

Fahrettin Çağdaş

(DİSKİ Genel Müdürü)

Moderatör: **Seyfi Fidan** (DİSKİ)

15:30 – 15:45 çay-kahve arası

15.45 – 18.00

3. Oturum: Sürdürülebilir su politikası açısından Türkiye'nin baraj ve HES politikası

Dünyada 1940'lı yıllardan sonra yaygınlaşan, ancak daha sonraki yıllarda ortaya çıkan ekolojik tahribat ve ekonomik verimlilik sorunları nedeniyle gözden düşen HES'ler, Türkiye'de neden bu kadar popüler? Uygulanan baraj ve HES politikasının ekolojik, kültürel ve tarihi etkileri nelerdir? Sınır aşan nehirler üzerinde kurulan büyük barajların sınır içi ve sınır ötesindeki etkileri nelerdir?

Katılımcılar:

Sebahat Tuncel
(BDP İstanbul Milletvekili)

Bakhtyar A. Othman
(Irak/ Koya Üniversitesi)

Dr. Ahmet Yaraş
(Trakya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü)

Ercan Ayboğa
(Hasankeyf'i Yaşatma Girişimi)

Moderatör: **İpek Taşlı**
(Hasankeyf'i Yaşatma Girişimi)

09.30 – 12.00

4. Oturum: Su hizmetlerinin özelleştirilmesi ve buna karşı dünyada ve Türkiye'de yürütülen mücadeleler:

Su hizmetlerinin özelleştirilmesiyle su fiyatlarında yaşanan artış toplumun özellikle yoksul kesimlerini etkilemiştir. Uygulanan özelleştirmelerde izlenen yol neydi? Topluma neler vaad edildi, sonuç ne oldu? Özelleştirmeye karşı ne tür mücadeleler yürütüldü ve bunlardan hangileri başarılı oldu? Halkların kendi inisiyatifleri ile yürüttüğü farklı deneyimler nelerdir...

Konuşmacılar:

Oscar Olivera
(Bolivya/ RED-VIDA)

Recep Akdağ
(DİSKİ, Strateji Geliştirme Başkanlığı)

Tomasso Fattori
(İtalya/ Italian Water Movements)

Dr. Akgün İlhan
(Barcelona Otonom University-ICTA)

Moderatör: **Recep Çetin** (DİSKİ)

12.00 – 13.30 öğle arası

13.30 – 16.00

5. Oturum: Uygulanabilir alternatif su hizmeti modelleri
Ekolojik, sosyal adaleti gözeten ve katılımcı bir su politikası nasıl olabilir? Yerel yönetimler neoliberal su politikalarına karşı ne tür alternatif su politikaları üretebilirler? Havza yönetimi modelleri gerçekleştirilebilir mi? Tek bir yerel yönetimin kendi inisiyatifleriyle yürütebileceği su politikası nasıl olabilir?

Konuşmacılar:

Jaime Morell
(İspanya/ Spanish Association of Public Water and Sanitation Operators)

Erhan Çetin
(DİSKİ Bilgi İşlem Daire Başkanlığı)

Yasin Akyol
(DİSKİ, Atık Su Arıtma Bölümü)

Serhat Resul
(Su Hakkı Kampanyası)

Moderatör: **Ercan Ayboğa**
(Hasankeyf'i Yaşatma Girişimi)

16.00-16.30 çay-kahve arası

16.30 – 18.00

6. Oturum: Sonuç Deklarasyonu

Tomasso Fattori,
Erkin Erdoğan,
Ercan Ayboğa,
Nuran Yüce,
İpek Taşlı

Uluslararası Su Hakkı Sempozyumu

Diyarbakır, 5-6 Kasım 2010

Gezegimizdeki yaşamın temel kaynaklarından biri olan suyun, kullanım ve yönetim biçimlerine bağlı olarak gün geçtikte azalması ve kirlenmesi karşımıza ciddi ekolojik ve sosyal problemler çıkarmaktadır. Var olan su krizi, iklim değişiminin yarattığı olumsuzluklarla daha da büyümekte, su kaynaklarının doğru kullanımı ve yönetilmesi her geçen gün daha büyük önem kazanmaktadır. Bu nedenle toplum tarafından denetlenebilir, katılımcı, suya dayalı ekosistemleri yok etmeyen, ekonomik açıdan rasyonel ve sosyal adaleti gözeten su politikalarının bir an önce oluşturulması gerekmektedir. Suyun, temel bir "insan hakkı" olarak değil de, bir "ihtiyaç maddesi" olarak görülmesi ve bu görüşün bazı uluslararası platformlarda kabul edilmesiyle suyun ticarileştirilmesinin yolu açılmıştır. Zira suyun bir ihtiyaç maddesi olarak kabul edilmesiyle, şirketlerin tasarrufuna bırakılan su kaynaklarından kâr elde etmek öncelikli hedef haline gelmiştir. Bu politikaların uygulamaları karşısında tüm dünyada suyun temel bir insan hakkı olduğunu savunan mücadeleler yaygınlaşmış ve yerel ve uluslararası mücadeleler sayesinde de 2010 yılının Temmuz ayında BM Genel Kurulu'nda, su, bir insan hakkı olarak kabul edilmiştir.

Türkiye'de uygulanan su politikalarına hidro elektrik santral (HES) ve baraj mağduru gruplar yoğun olarak karşı çıkmaktadır. Yerel yönetimler düzeyinde suyun özelleştirilmesine ve ticari bir mal haline getirilmesine karşı alternatif politika arayışları gelişmektedir. Yerel düzeyde bazı belediyeler kendi inisiyatifiyle sosyal içerikli, alternatif su politikaları yürürlüğe koymuş ve ciddi engellerle karşılaşmışlardır.

Mevcut su yönetim politikalarını benimsemeyen yerel yönetimlerin uygulayabileceği alternatif su yönetimi modellerini tartışmak, su dağıtımı, şebeke, abone ve sayaç sorunları konularında alternatifler bulmak ve daha önemlisi, alternatif su yönetimi modellerini uygulamak isteyen yerel yöneticiler için ulusal ve uluslararası düzeydeki deneyimleri (kamu-kamu işbirlikleri dahil) paylaşarak bütünlüklü bir su politikası oluşturmak mümkün ve gereklidir.

5-6 Kasım 2010 tarihlerinde Diyarbakır'da düzenleyeceğimiz uluslararası Su Sempozyumu bu niyetle yola çıkmaktadır.

Hasankeyfi Yaşatma Girişimi, Küresel Eylem Grubu,
Sosyal Değişim Derneği, Sosyal Demokrasi Vakfı

www.suhakki.org